

Nr 70

Utlåtande i anledning av väckt motion om invalidpension åt G. A. Thingvall i Notviken.

(5:e avd.)

I en inom andra kammaren av herr *Holmberg* väckt motion (II: 565) har hemställts, att riksdagen måtte besluta att tillerkänna G. A. Thingvall i Notviken full invalidpension för den skada han ådragit sig i statens järnvägars tjänst.

Till stöd för ifrågavarande förslag anföres i motionen följande.

En arbetare, tidigare anställd vid statens järnvägars verkstad i Notviken, G. A. Thingvall, råkade i mars 1947¹ ut för ett olycksfall — en ögonskada, som enligt riks försäkringsanstaltens beräkning nedsatte hans arbetsförmåga med 25 procent. För detta tillerkändes Thingvall en livränta på 500 kronor per år. Emellertid försämrades hans syn ytterligare till följd av olyckan så att han år 1950 måste sluta sin tjänst. Han fick då inavaldpension, uppgående till 4 008 kronor per år plus rörligt tillägg. Samtidigt indrogs emellertid den livränta Thingvall tidigare hade blivit tillerkänd. Såsom skäl för denna åtgärd anfördes att Thingvall icke hade uppnått det antal tjänstår, som erfordrades för att han skulle få full pension.

Thingvall anser med full rätt att han blivit allt annat än rimligt behandlad. Den skada han ådrog sig var av den art, att han för hela livet får dras med ett mycket svårt handicap. Synen gick helt förlorad på ena ögat, och efter en tid märkte Thingvall till sin förtvivlan, att synen även på det andra ögat hastigt försämrades, så att han till slut blev oförmögen till arbete. Efter det offer han sålunda givit åt dem som utnyttjat hans arbetskraft borde det ha varit rimligt att han tillerkänts full invalidpension. Han hade dock en sammanlagd arbetstid hos SJ av icke mindre än 26 år och fyra månader (106 kvartal), vilket ju endast obetydligt understiger den tjänstetid (120 kvartal), som erfordras för att erhålla full invalidpension. Över huvud taget förefaller behandlingen av detta ärende i hög grad präglad av en stel formalism, som icke givit något utrymme för de mänskliga hänsyn som vore rimligt.

Över förevarande motion har, efter därom i vederbörlig ordning gjord framställning, *järnvägsstyrelsen* avgivit utlåtande och därvid anført följande.

Thingvall, som är född den 16 oktober 1898, anställdes den 15 januari 1917 såsom hantlangare vid statens järnvägar i Boden. Efter att hava arbetat under olika tidsperioder vid statens järnvägars huvudverkstäder i Notviken, Göteborg och Östersund och erhållit med pensionsrätt förenad an-

¹ Skall vara april 1937.

ställning fr. o. m. den 1 februari 1926, avgick Thingvall ur statens järnvägars tjänst vid huvudverkstaden i Notviken den 1 juni 1950, varvid han i anledning av skador, som åsamkats honom vid olycksfall i tjänsten den 19 april 1937, jämlikt 1947 års tjänstepensionsreglemente för arbetare tillerkändes hel tjänstepension (invalidpension) såsom arbetare i pensionsgrupp 2 med ett årligt grundbelopp av för tiden 1 juni 1950—30 september 1965 4 008 kronor samt för tiden därefter 3 216 kronor, vartill kommer rörligt tillägg enligt gällande bestämmelser.

Genom beslut den 6 juli 1937 tillerkände riksförsäkringsanstalten Thingvall livränta på grund av sagda olycksfall med 500 kronor för år räknat fr. o. m. 8 juni 1937, vilket belopp skulle utbetalas av järnvägsstyrelsen. Därjämte skulle den skadade av statsmedel erhålla ersättning med 5 kronor per år för protesunderhåll. Fr. o. m. den 1 juni 1950, då den Thingvall tillkommande invalidpensionen började utgå, upphörde i enlighet med föreskrifterna i 11 § lagen den 17 juni 1916 om försäkring för olycksfall i arbete utbetalningen av livräntan, när de sammanlagda pensionsförmåner, som finge avdragas från ersättningen, överstego livräntans belopp. Sedan Kungl. Maj:t den 2 juni 1950 utfärdat kungörelse angående viss tillämpning fr. o. m. den 1 juli samma år av 11 § nyssnämnda lag, äger Thingvall rätt att uppbära en fjärdedel eller 125 kronor per år av den honom tillerkända livräntan. Detta belopp har också sedan dess utbetalats till honom.

Thingvall har således kommit i åtnjutande av de pensions- och livränteförmåner, vartill han författningsenligt är berättigad.

Utskottet. Såsom av det ovan intagna utlåtandet från järnvägsstyrelsen framgår, åtnjuter Thingvall dels invalidpension med ett grundbelopp av 4 008 kronor för år, motsvarande grundbeloppet av hel pension för arbetare i pensionsgrupp 2, dels ock livränta från riksförsäkringsanstalten, vilken livränta jämlikt gällande samordningsbestämmelser utgår med en fjärdedel av sitt grundbelopp eller med 125 kronor för år. Thingvall har således, såsom järnvägsstyrelsen påpekat, kommit i åtnjutande av de pensions- och livränteförmåner, vartill han är författningsenligt berättigad. Då några skäl inte förebragts, som skulle kunna motivera en förhöjning av nämnda förmåner, avstyrker utskottet att någon åtgärd vidtages i anledning av motionen.

Utskottet hemställer alltså,

att motionen II: 565 ej må av riksdagen bifallas.

Stockholm den 10 april 1956

På statsutskottets vägnar:

MARTIN SKOGLUND

Närvarande: se under utlåtandet nr 69.